

यस अध्यायको निम्ति पढ्नुहोस्: उत्पत्ति ३:८-१०, भजन ११८:६, हितोपदेश १७:२२, मत्ती ६:२७-३४, हिब्रू १३:६, १ युहन्ना ४:१८

कण्ठ गर्नुपर्ने पद: “जो मानिस तपाईंको निष्ठामा प्रतिवद्धतासाथ अडिग भएको छ, त्यसलाई तपाईंले पक्का शान्ति दिनुहुनेछ। तपाईंमाथि भरोसा राखेको कारणले नै यो स्थिति तपाईंले उसलाई प्रदान गर्नुभएको हो। सदासर्वदा परमप्रभुमा नै भरोसा राख किनभने परमप्रभु परमेश्वर नै सनातानका चट्टान हुनुहुन्छ।” (यशैया २६:३,४ भावनुवाद)

एक जना व्यक्ति बिमारी छोप्ने व्यथा अर्थात् आफूलाई भूत लागेको गुनासो गर्दै अज्ञात व्यथा लिएर एक जना डाक्टरकहाँ आए। डाक्टरले त्यस बिमारीलाई दुई वटा सिसीको अगाडी राखे। एउटा सिसीमा हाइड्रोजन पेरेक्साइड (एक किसिमको ग्यास जसलाई तरल बनाएर कपालमा लगाउने रँग निकाल्छ) भरिएको थियो। अर्को सिसीमा सफा पानीले भरिएको थियो। ती दुवै एकै खालका देखिन्थे। डाक्टरले त्यस बिमारीको रगत निकाले र हाइड्रोजन पेरेक्साइड भएको सिसीमा मिसाए। त्यो सिसीमा भएको तरल पदार्थ तुरन्तै बुलुक्क बुलुक्क उम्लेको जस्तै हुनथाल्यो र फिँजाहरू निस्कन थाले। त्यस बिमारीले यो देखेर चकित भए र भने, “यो सैतानको मन्त्रको चर्तिकला हो।”

अनि डाक्टरले उसलाई साधारण नुन भएको पानीको सुई दिए। उसले बिमारीलाई भने यस सुईले त्यस सैतान अर्थात् भुतात्माको मन्त्रलाई झारी दिन्छ। त्यसको केहि क्षण पछि डाक्टरले फेरि त्यस बिमारीको रगत निकाले र त्यस रगतलाई सादा पानीमा मिसाए। त्यो पानी उम्लेको जस्तो पनि देखिएन र फिँजा पनि आएन। त्यस बिमारीमा भएको भुतको व्यथालाई हटायो भन्ने प्रमाण त्यस सादा पानीले देखाएको छ भनेर डाक्टरले बिमारीलाई भने। त्यो बिमारी आफू निको भएको महशूस गर्दै त्यस डाक्टरको अफिसबाट निस्कै। त्यो बिमारी

यस्तो प्रभावित भए जसले गर्दा उसका सबै साथीहरूलाई उनीहरूमा भएको भुत पन्छाउन त्यस डाक्टरकहाँ ल्याए।

यथार्थमा भन्ने हो भने, यो मानिस कुनै तन्त्रमन्त्रले अर्थात् जादुतुनामुनाको मोहनीमा परेको थिएन। तर, मानिसको दिमागमा कस्तो किसिमले शक्तिशाली प्रभाव पार्न सक्दो रहेछ भनेर यस कथाले जनाउँछ। यहि नै यस अध्यायको विषयवस्तु हो।

यस अध्यायको झलकः यदि हामीले परमेश्वरको भलाईमा विश्वास, आस्थामा भरोसा राख्न सक्षम भयौं भने त्यसले हामीहरूको सम्पूर्ण स्वास्थ्यमा सकारात्मक प्रभाव पार्न सक्दछ।

१. भयाभव बनाउने तत्व (उत्पत्ति ३:८-१०)

केहि समयसम्मको निम्ति टेलिभिजन श्रृंखलामा, “एक व्यक्तिलाई भयाभव तुल्याउने तत्व” हेरिरहेको थिए। यस श्रृंखलाको प्रतियोगितामा भाग लिने मानिसहरूलाई विभिन्न तर्साउने वातावरणमा राखिएका थिए। यो वातावरणमा प्रतियोगितामा भाग लिने मानिसलाई कहिलै यस्तो मेचमा राखिन्थ्यो जसको मुनी बिच्छी ने बिच्छी वा मुसाहरू नै मुसाहरूले भरिएका हुन्थे। तब अर्को वातावरणमा जलेको घरमा पस्न लगाइन्थ्यो। यस्ता वातावरणहरूलाई तयार गरेर ती प्रतियोगिताहरूले आफूमा भएको डरलाई कसरी सामना गर्थे भनेर त्यस टेलिभिजनमार्फत दर्शकहरूलाई देखाउँथे।

तर वर्तमान परिप्रेक्ष्यमा भयाभव वातावरण बनाउनुको आवश्यकता छैन। हाम्रो यस पापमय संसार यस्तो छ जहाँ हामीलाई त्रासै त्रासले आततायी बाएका छन्। थोमस हबस् भन्ने सत्रौं शताव्धीका एक जना बिलायती राजनैतिक चिन्तक थिए। मानव समाजमा डरै डरले छाएको प्रमूख कारणले नै उनीहरूले सरकारको गठन भएको हो भनेर आफ्नो अभिव्यक्ति दिएका थिए। हामीलाई हानी ल्याउने मानिसहरूबाट हामी सुरक्षित हौं भन्ने प्रमूख उद्देश्यले सरकारको संरचना ती मानिसहरूले स्थापना गरेका थिए। हामी को हौं त्यसको सरोकार छैन। हामी कहाँ छौं त्यसको पनि सरोकार छैन। हामी जतिसुकै

असल र सुरक्षित छौं भन्ने भावना लिएर दुक्क छौं त्यसको पनि सरोकार छैन। हामी सबै जना यस्तो तत्वको सामना गर्छौं, त्यो भय वा त्रास।

तर भय सधैं नराम्रो नै हुनुपर्दछ भन्ने पनि छैन।

भयले हामीलाई कसरी सुरक्षित राख्न सक्दछ? यस पापी संसारमा के के कुराहरूदेखि हामी डराउनुपर्दछ?

डर भनेको स्वाभाविक र आवश्यक भावना वा मनोवेग हो। यदि यो भएमा मानिसहरूले खतरासँग सामना गर्न सक्दछ र तिनीहरूलाई बाँच्न सहायता गर्दछन्। आजका संसारमा दुर्घटना, अपराध, रोग, आतङ्कवाद र लडाइँले भरिएका छन्। ती अमानविय तत्वहरूसँग सामना गर्न मानिसहरूमा कुनै किसिमको डर हुनु अत्यावश्यक छ।

उत्पत्ति ३:८-१०ले परमेश्वरको डर आदम र हवामा भएको थियो भनेर उल्लेख गर्दछ। यसबाट हामी के शिक्षा पाउन सकेछौं?

हो, यस संसारमा हामीलाई यस्ता धेरै तत्वहरू छन् जसले हामीलाई भयाभव अवस्थामा जाकिदिन्छन्। तर कतिपय हामी यस्तो डराउने अवस्थामा पनि पर्छौं जब डराउनु पर्ने कारणनै छैन। तर त्रास, डर भनेको तनाव ल्याउने भावना वा मनोवेग हो। यदि हामीमा डर भयो भने हामीमा भएको उर्जालाई सोच्दछ र थकाइले ग्रस्त पार्न सक्दछ। यसको अर्थ डर भनेको केवल मानसिक तनावमा मात्र सिमित छैन। यसले हाम्रो स्वस्थ शरीरमा अत्यन्त हानी पुऱ्याउन सक्दछ। संसारको कुनै पनि भागमा हामी हौं र हामी जो भएतापनि हाम्रो जीवनमा डरले निरन्तरता पाइरहेको हुन्छ। त्यसकारण हाम्रो अगाडि यो प्रश्न जतिलसाथ खडा भएको छ, डर वा त्राससँग हामी कसरी सामना गर्ने?

तपाईँका डरहरू के हुन्? ती डरले तपाईँको जीवनमा कसरी असर पारेका छन्? परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरूलाई आत्मसात् गरेर तपाईँलाई भय पार्ने तत्वदेखि आफूलाई कसरी सुरक्षित राख्ने?

२. सारा जगतलाई सम्बोधन गर्ने व्यक्ति (भजन ११८:६)

जगतलाई सम्बोधन गर्दै एक जना व्यक्तिले भन्दछः

"महाशय म जीवित छु !"

"तर" जगतले उत्तर दिँदछ,

"तिमी जीयौ भन्दैमा

तिमीप्रति आभारी म किने हुने?"

-अमेरिकाको प्रशिद्ध लेखक स्टिफन केनको कविताबाट रूपान्तरित

माथिका मुक्तक पढ्नुहोस्। यसमा के सन्देश पाउनुहुन्छ? सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट भएर हामी यस जगतमा रहेकाछौं। तर जुन जगतमा हामी जीइरहेकाछौं त्यसप्रति हाम्रो धारणा अरुकोभन्दा कस्तो भिन्न हुनुपर्दछ? त्यो भिन्नताको प्रमुख कारण के हो?

एक छिनको लागि सोच्नुहोस्: परमेश्वर हुनुहुन्न रे, हामीलाई सृष्टिगर्ने सृष्टिकर्ता छैन रे। मानौं हामी धेरै बिकासवाद सिद्धान्तका चिन्तकहरूले भनेको झैं: हामी बाँदरबाट विकसित हुँदै अत्यन्त विकसित जीवमा परिणत भएका छौं, र त्यत्तिमात्र हो। मानौं हामी त्यस बाँदरबाट निस्केर मानिस भएर यस परमेश्वररहित जगतमा छौं जसले हाम्रोप्रति कुनै सरोकार राख्दैन रे। मानौं हामी कुनै दिमाग नभएका वस्तुको अधिनमा छौं जसले हाम्रो हितको बारेमा कुनै चासो राख्दैन रे? यस्तो अवस्थाको संसार कस्तो होला?

तर नास्तिकहरूले आफ्ना दर्शनहरूद्वारा परमेश्वरको अस्तित्वलाई अश्विकार गर्नु भन्दैमा तिनीहरूको लहलहैमा जाने संसारमा हामी इसाईहरू छैनौं। बरू परमेश्वरले हामीलाई सृष्टि गर्नुभयो भनी हामी पूर्णरूपमा विश्वास गर्दछौं। यत्तिमात्र होइन त्यस परमेश्वर प्रेमिलो हुनुहुन्छ, हाम्रो हित चाहनुहुन्छ, हामीलाई भरोसा दिनुहुन्छ र हाम्रो देखभाल गर्नुहुन्छ। यस धारणामा हामी विश्वास गरेको कारण अरू कुनै मानिसहरूभन्दा सबैको सामु तगारो भएर खडा भएका डर र कष्टहरूसँग सामना गर्न हामी सक्षम हुनुपर्दछ।

त्रासपूर्ण वातावरणहरूको सामना गर्नुपर्दा देहायका पदहरूले कस्तो आशा र सान्त्वना हामीलाई प्रदान गर्दछ, पढ्नुहोस्: भजन ११८:६, हितोपदेश ३:५,६, लूका १२:६,७, रोमी ८:३८,३९, हिब्रू १३:६, २ तिमोथी १:७, १ युहन्ना ४:१८।

यस आतङ्क तथा त्रासपूर्ण संसारमा हामी छौं र त्यसको सामना हामी इसाई विश्वासी भएपनि सामना गर्नुपर्दछ भन्ने कुरामा कुनै शंका छैन। यस संसारमा जे पनि हुनसक्दछ। तर हामीलाई परमेश्वरको बारेमा आत्मज्ञान भएकै कारणले यस संसारलाई अझ राम्ररी बुझ्ने पृष्ठभूमिले गर्दा हामी आततायी हुनुपर्ने आवश्यकता देखिन्दैन।

त्यसकारण जुनसुकै अष्टचारो वा कष्टकर समयमा पनि हामीले आशा र सान्त्वना पाउन सक्दछौं। यसको अर्थ यो पनि होइन कि हामीले कुनै खराबको सामना गर्नु पर्दैन वा हाम्रो अगाडि कुनै भयाभव स्थिति पैदा हुँदैन। बरू, जुनसुकै त्रासपूर्ण वातावरणको सामना गर्नुपरेतापनि मजबूत तथा अटल आस्थाको जगमा हामी भएको कारणले त्यस्ता वातावरणको सामना गर्न हामी सक्षम छौं भन्ने कुरामा हामी दृढता व्यक्त गर्दछौं।

३. परमेश्वरमाथिको विश्वासबाट पाउने शक्ति (हितोपदेश १७:२२)

हितोपदेश १७:२२मा भनिएको छ: “प्रसन्न हृदय अचूक औषधी हो, तर पेलिएको आत्माले हाम्रा हड्डीहरू सुकाउँछन्।” यस पदले हाम्रो दिमाग र शरीरसँग कस्तो सम्बन्ध छ भनेर देखाउँदछन्?

एउटा बालक मरणासन्न अवस्थामा अस्पतालको सैयामा थियो। उसको शिक्षकले अस्पतालमा आएर स्कुलका केहि होमवर्कहरू सुम्पे।

त्यस शिक्षकले भने, “यहाँ क्रिया र क्रियापदका केहि पाठहरू छन्। यसलाई पढ र तिमिले सक्दो राम्ररी यस होमवर्क पूरा गर।” त्यस शिक्षकलाई थाहा थियो यस थकित, विरक्त र मर्नेछु भन्ने कुरामा आफूलाई समर्पण गरेको बालकलाई यस्तो होमवर्क दिनु बेकार हो। तर त्यस होमवर्क पाउने बित्तिकै त्यस बालक जुरुक्क उठ्यो। पहिला त उसलाई सञ्चो भएको ठानेको थिएन। यो बालक जीउँछ भनेर कसैले

पनि अपेक्षा गरेको थिएन। तर शिक्षकले दिएको काम पाएपछि सबै थोक बदलिएको पाइयो, र त्यो बालकको स्वास्थ्यमा क्रमिक सुधार आएको देखिन थाल्यो। कसैले त्यस बालकलाई स्कुलको होमवर्कले उसको बिमार किन निको हुनथाल्यो भनी सोध्यो। त्यस बालकले जवाफ दियो: “तिनीहरूले मर्न लागेको बच्चालाई क्रियापद र क्रियाको होमवर्क दिँदैन होला, दिन्छ त?”

हाम्रो आत्मा वा भावना, दिमाग र शरीरको एक आपसमा घनिष्ठ सम्बन्ध हुन्छ र त्यो अत्यन्त प्रभावकारी हुन्छ भन्ने कुरामा कसैको शङ्का छैन। यी सम्बन्ध कस्तो हुन्छ भन्ने कुरामा विज्ञानले पूर्ण रूपमा बुझेको छैन। तर तिनीहरूको बिचमा घनिष्ठ सम्बन्ध छ भनेर बैज्ञानिकहरूले पुष्टि गरेका छन्। यदि यी तिन तत्वहरूको सम्बन्धको बारेमा सबैलाई ज्ञान भयो भने सबैको स्वास्थ्यमा आमूल परिवर्तन आउन सक्छ भन्ने कुरामा कसैको दुई मत हुन सक्दैन।

परमेश्वरमाथिको आस्था, उहाँको प्रेममा भरोसा र उहाँ हाम्रो हित चाहनुहुन्छ भन्ने विश्वासमा हामी लाग्यौं भने हाम्रो हृदयमा क्रान्ति ल्याएर हाम्रो जीवन अर्थमूलक बन्नेछ भन्ने कुरामा कसले प्रश्न गर्छन् र? परमेश्वरको प्रेम र उहाँको देखभाल वास्तविक छन् भनेर हामीले विश्वास गर्नुपर्ने भन्ने हाम्रो तनाव कस्तो घट्थ्यो होला र हामीमा कस्तो शान्ति होला? धार्मिक आस्थाले मानिसको स्वास्थ्यमा राम्रो असर गर्दछ भनेर सारा संसारको अध्ययन अनुसन्धानले पुष्टि गरेको छ। जसले परमेश्वरमा विश्वास गर्दछ, त्यो दिर्घायु हुन्छ, उदासिनताले कम सताउँछ, र त्रासपूर्ण बातावरणलाई नियन्त्रित भावनाले सामना गर्दछन् भन्ने कुरामा द्विविधा छैन। हाम्रो जीवनमा परमेश्वरले आश्चर्यकाम गरेर हामीलाई चङ्गाई गर्नुहुन्छ भन्ने कुरामा अश्विकार त गर्दैनौं। तर जुन मानिसले शान्ति, आस्था र आशाले आफ्नो जीवनमा बास गर्न दिन्छन् त्यस मानिसले परमेश्वरमा विश्वास र भरोसा राख्दछन् त्यसको फलस्वरूप उसको सम्पूर्ण स्वास्थ्यमा सुधार हुन्छ। हितोपदेशमा भनिएको छ, “खुशी मनले मानिसलाई औषधी झैं काम गर्छ।”

(हितोपदेश १७:२४)। कतिपय समयमा डाक्टरले दिएको औषधीले हानी पुऱ्याएको कुरा हामीलाई थाहा छ।

मत्ती ६:२७-३४मा येशूले के भनिरहनुभएको छ? अहिले नै सामना गरिरहनुभएको त्रास र चिन्तालाई यी पदहरूले तपाईंलाई कसरी सान्त्वना मिल्दछ? के तपाईंहरूमा कुनै यस्तो डर छ जसलाई परमेश्वरले हटाउन सक्नुहुन्न? के कुनै पनि प्रेमिलो परमेश्वरको पहुँचभन्दा बाहिर छन् त? तपाईंमा भएका डरहरूलाई परमेश्वरमा कसरी सुम्पिने जसको फलस्वरूप तपाईंले परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरूबाट शान्ति पाउनुहुनेछ?

४. तनावको चापमा (रोमी १५:१३)

रोमी १५:१३मा पावलले यस्तो वचन व्यक्त गर्दछन्: “अब आशाका परमेश्वरले तिमीहरूलाई विश्वासमा आनन्द र शान्तिले भरिदेउन्, यसैले कि पवित्र आत्माको शक्तिद्वारा तिमीहरू आशामा प्रशस्त हुँदै जान सक्।” के तपाईंले यो प्रतिज्ञालाई आत्मसात् गर्न सक्नुहुन्छ? यसलाई तपाईंको जीवनशैलीमा समावेश नगर्न केले रोकिरहेको छ? अर्थात् कुन मनस्थिति अथवा क्रियाकलापको कारणले गर्दा तपाईंले परमेश्वरको आनन्द र शान्तिको अनुभूति पाइरहनुभएको छैन?

स्वस्थ जीवनलाई चुनौती दिने धेरै चुनौती दिनेहरू मध्येमा तनाव एक प्रमुख हो। हामीले सामना गर्ने तनाव कुनै ठूलो ठूलो कुराहरूमा मात्र हुन्छ भन्ने छैन। तर दैनिक जीवनमा कुनैपनि भैपरिआउनेले हामीलाई तनाव दिनसक्दछ।

जब बिमारीहरू जाँचन जान्छन् त ९० प्रतिशत मानिसहरू तनाव वा चापले गर्दा बिमारी भएको डाक्टरहरूले आफ्नो प्रतिवेदनमा उल्लेख गरेकाछन्। जब हामी तनावमा पर्छौं वा कुनै पनि कामको चापमा पर्छौं तब हाम्रो हर्मन वा शरीरलाई शक्तिदिने पदार्थमा नकारात्मक प्रभाव पारेर हाम्रो शरीरको विभिन्न अङ्गहरूलाई प्रभाव पार्दछ। यदि यो तनावलाई कम गर्न सकेनौं भने केहि समयपछि हाम्रो

हर्मनले ती अङ्गहरूलाई सिथिल र कमजोर पार्दछ। अनि ती कमजोर अङ्गहरूलाई रोगले छिट्टै समात्दछ। उदाहरणमा, जब हामी आत्तिन्छौं त्यसबखत हाम्रो अङ्गिणल अर्थात् मृगौला नजिकरहेको ग्रन्थी उत्तेजित हुन्छन् र हाम्रो मुटुको चाललाई तिब्र गतीमा बढाउँछ। यसले गर्दा हाम्रो मुटुको चाल अनियमितसँग चल्दछ। कुनै तनावले हाम्रो रक्ति नलीहरूलाई खुम्च्याउँछ। यसले उच्च रक्तचाप वा हाई ब्लड प्रेसरलाई निम्त्याउँछ। तनाव वा आत्तिको मानसिक स्थितिले हाम्रो सास फेर्ने चाललाई असर पार्दछ। यसले कि त ढिलो ढिलो सास फेर्न लगाउँछ वा छिटो छिटो सास फेर्न लगाउँछ। तनावको समयमा हाम्रो पेटबाट रगत बग्न सक्दछ, जसले गर्दा पाचनक्रियामा असर पार्दछ। (हाम्रो डर, चिन्ता, फिक्री र सुर्ताले गर्दा पेटमा असर नपारेको हामी मध्यमा को होला?) तनावले हाम्रो रगतको चिनी वा ब्लड सुगरलाई बढाउँछ। यसले गर्दा डायबेटीज अर्थात् चिनीको रोगको सिकार हामी हुन्छौं। तनाव वा चिन्ताले हाम्रो निन्द्रामा पनि धक्का पार्दछ। निन्द्राको कमिले गर्दा हाम्रो सबै स्वास्थ्यमा नकारात्मक प्रभाव पार्दछ। हाम्रो शरीरमा रोगहरूसँग लड्ने क्षमता वा तत्वहरू हुन्छन् त्यसलाई ईम्युन सिस्टम भनिन्छ। तनाव वा चिन्ताले त्यस तत्वलाई नराम्रो गरेर असर पार्नसक्दछ जसले गर्दा रोगसँग सामना गर्ने क्षमतामा न्हास आउँदछ।

तनाव वा सुर्ताले गर्दा हाम्रो शरीरलाई कस्तो नकारात्मक प्रभाव पार्छ भन्ने कुराहरूका सुची लामो छ। तर एउटा कुरो स्पष्ट छ। हामीले हाम्रो तनाव, चिन्ता, फिक्री र डरलाई सम्हाल्न जान्नु पर्दछ। यस्तै बेलामा हो परमेश्वरमाथिको आस्था र भरोसाले अत्यन्त प्रमुख भूमिका खेल्दछ। जब परमेश्वर कुनै काल्पनिक वा पुराणमा हराएका नभएर उहाँको अस्तित्वलाई हाम्रो वर्तमान जीवनमा मै स्विकाछौं तब यसले हामीलाई शान्त बनाउँछ। यसले धैर्यतालाई निम्त्याउँछ। परमेश्वरमा भरोसा राख्न हामी सक्षम भयौं भने हामीमा तनावको कमी हुन्छ र स्वस्थ शरीरमा तनावले ल्याउने नकारात्मक प्रभाव घट्दछ।

तर याद गर्नुहोस्, धर्मात्माको लुगा लगायो भन्दैमा मानिस तनावमुक्त हुन्छ भन्ने छैन। यदि तनाव वा चिन्ताबाट स्वतन्त्र हुन हामी

चाहन्छौं भने व्यक्तिगत रूपमा येशूसँग सम्बन्ध राख्नुको अरु कुनै विकल्प छैन। उहाँले हाम्रो हेरचाह गर्नुहुन्छ र हामीलाई प्रेम गर्नुहुन्छ भन्ने ज्ञानमा हामीले व्यक्तिगत रूपमै थाहा पाउनुपर्दछ र अनुभव गर्नुपर्दछ। अरूले हाम्रो लागि यस्तो अनुभव दिन सक्दैनन्। यसको लागि हामीले दैनिक बाइबल अध्ययन गर्नुपर्दछ र प्रार्थनामा तल्लिन हुनुपर्दछ। आफ्ना आफन्त वा मित्रसँग कुरा गरेझैं परमेश्वरसँग कुरा गर्न जान्नुपर्दछ। प्रकृती र बाइबलले देखाएको परमेश्वरको चरित्रलाई गहिरो रूपमा मनन गर्नुपर्दछ। धेरै काम कुरा गर्न तपाईंको फुर्सद छ तर परमेश्वरको बारेमा वा आफ्नै बारेमा थाहा पाउन तपाईं कतिको समय दिनुहुन्छ? के तपाईंको सृष्टिकर्ता र स्वामी परमप्रभु परमेश्वरसँग अझ बढि समय बिताउन तपाईंले मनासिव ठान्नुभएको छ?

५. विश्वास र आश्चर्यजनक वा अलौकिक तरिकाबाट हुने चंगाई (मत्ती १२:९-१३)

सुसमाचारका पुस्तकहरूलाई सरसर्ती हेर्दा मात्र येशूको सेवाकार्यमा धेरै आश्चर्यजनक कामहरू समावेश भएको हामी पाउँछौं। अनेक किसिमका रोगहरूले ग्रस्त, अन्धा, मर्नलागेको व्यक्ति र मरेकैलाई पनि आफ्नो महान शक्तिद्वारा येशूले चंगाई गर्नुभएको थियो। तर ती कुनै पनि मानिसलाई येशूले निको पार्नु अघि तिनीहरूमा विश्वासको आवश्यकता भएको उहाँले देखाउनुभएको थियो (मत्ती ९:२,२२, २८,२९, मत्ती १५:२८)।

कतिपटक त मानिसहरूका अविश्वासको कारणले येशूले निको नपार्नुभएको हामी पाउँछौं, उदाहरणमा येशूको आफ्नै नगर नाजरथमा (हेर्नुहोस् मत्ती १३:५८, मार्कस ६:५,६)। एक पटक येशूका आफ्नै चेलाहरूले पनि एक जनालाई निको पार्न सक्नु भएको थिएन। “तिमीहरूको अविश्वासले त्यसलाई निको पार्न सकेनौं” भनेर येशूले भन्नुभएको थियो (मत्ती १७:१४-२०)।

आश्चर्यकामद्वारा निको हुन विश्वास वा परमेश्वरमाथिको आस्था अत्यन्त चाहिने गुण हो। यसैकारण कोहि मानिस प्रार्थनाद्वारा

निको भएन भने बिरामीसँग चाहिने विश्वास छैन भनेर कतिपयले दावी गर्दछन्। तर यो विश्वास र चंगाईप्रति देखाएको गलत धारणा हो।

येशूले कतिपय मानिसहरूलाई कसरी निको पार्नुभयो भनेर देहायका केहि पदहरूले भन्दछन्, हेर्नुहोस्: मत्ती १२:९-१३, लूका १३:११-१३, लूका १४:२-४, लूका २२:४७-५२। जो मानिसहरू निको भए, तिनीहरूको विश्वासको बारेमा माथिका पदहरूले के भन्दछन्? ती उदाहरणहरूबाट हामीले के पाठ सिक्नुपर्दछ?

यसमा रोचक कुरा के छ भने ती निकोभएका मानिसहरूमा हुनुपर्ने विश्वासको बारेमा केहि पनि जनाइएको छैन। यसको अर्थ आश्चर्यकर्मद्वारा निको हुन विश्वासको खाँचो छैन भनेको होइन। निको हुन सधैं विश्वासै चाहिन्छ भन्न नखोजेको हामी ती वृत्तान्तहरूमा पाउँछौं।

कुनै उदाहरणमा येशूले स्पष्टरूपमा आश्चर्यकामद्वारा कसैलाई निको तुल्याउनुभएको हामी पाउँछौं, त्यो कसरी भयो हामी पूरा बुझ्दैनौं। तर कतिसमयमा फेरि समय लगाएर निको भएको पनि पाउँछौं। तर ती दुवै उपायहरूद्वारा विमारीहरूलाई निको पार्न येशूको हात थियो भनेर हामी दावी गर्दछौं। तर कुनै वखत हाम्रो प्रार्थना र चाहना अनुसार मानिस निको नहुँदा के कारणले निको भएन भन्ने कुरालाई बुझ्दैनौं। तर हामी एडभेन्टिस्ट विश्वासी भएको कारणले यस्तो अवस्थामा पनि परमेश्वरको दया, प्रेम, करुणा, भलाई र सदाशयतामाथि भरोसा राख्न सक्दछौं भन्ने सुसमाचारमा हामी दावी गर्नसक्दछौं।

हाम्रो अथक प्रार्थनाद्वारा निको हुन सकेनौं र स्वस्थ बन्न सकेनौं भनेपनि परमेश्वरको प्रेममा हामी कसरी स्थिर रहनसक्दछौं? हामीले अपेक्षा गरेको अनुसार रोग निको नभएतापनि वा हाम्रो प्रार्थनाको जवाफ नपाइएतापनि परमेश्वरमा निरन्तररूपमा कसरी भरोसा राख्नसक्दछौं?

उपसंहारः

थप जानकारीः “ सत्य विज्ञान परमेश्वरको वचनले सिकाएको विरूद्ध जान्दैन। परमेश्वरको वचन (बाइबल र विज्ञानका लेखक एउटै भएको कारणले ती दुई ज्ञानहरू एक आपसमा तालमेल हुन्छन्। दुवैलाई ठिक ढंगमा बुझिए भने एक आपसमा सहमत भएको पाउँछौं। यदि हामीले यो बुझ्यौं भने सच्चा विज्ञानद्वारा परमेश्वरको सहायता लिन हामी कहिलै पनि हिचकिचाउनु पर्दैन। यो नै उहाँको प्रकृतिको नियमको सत्य उदाहरण हुन्। एलेन जी हाईट, *टेस्टिमोनिय फर द चर्च*, ठेली ८, पृ. २५८बाट रूपान्तरित। *मिनिस्त्री अभ हिलिङ्ग* पृ. ४६२ र *हान्डबुक अभ सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट*, ठेली १२, पृ. ७५१-७८३मा उल्लेखित लेखहरू पनि यस अध्यायको निम्ति उपयोगी छन्।

“शरीर र दिमागको बिचको सम्बन्ध अति नै महान् छ। एकलाई के हुन्छ अर्कोलाई पनि प्रभाव पारेको हुन्छ। मानसिक स्वास्थ्यको अवस्थाले व्यक्तिगत स्वास्थ्यलाई असर पार्दछ। मानौं ठिक काम गरेर र अरूलाई खुशी पारेर मनलाई सन्तुष्ट राख्दछ भने त्यो दिमागले स्वतन्त्र पाएको अनुभूति हुन्छ। यस्तो मनस्थिति बोकेको मानिस हैसिलो हुन्छ र त्यस हैसिलोपनाले सारा शरीरलाई सकारात्मक रूपमा प्रभाव पार्दछ। यसले गर्दा सारा शरीरमा सुचारुरूपमा रक्तसंचालन हुन्छ र जीउलाई हलुका बनाएर फुर्तिलो बनाउँछन्। परमेश्वरबाट पाएको आशिष नै चङ्गाई गर्ने तत्व हो। जसले अरूलाई सहायता गरेर सन्तोष मान्दछ, त्यस्तो मानिसको हृदय र जीवन आश्चर्यपूर्ण रूपमा आशिषले सुसम्पन्न भएको अनुभव त्यस व्यक्तिले गर्दछन्।” एलेन जी हाईट, *टेस्टिमोनिय फर द चर्च*, पृ. ६०, ६१ र *काउनसिल अन स्टुवाडीशिप*, पृ. ३४५, ३४६बाट रूपान्तरित।

“हाम्रो प्रार्थनाको सुनुवाई र त्यसको जवाफ तुरन्तै होस् भनि हामी चाहन्छौं। हामीले अपेक्षा गरेको अनुसार र हाम्रो समयमा प्रार्थनाको जवाफ नआउँदा हामी निराशाको बादलमा भौँतारिन खोज्छौं। तर परमेश्वर धेरै बुद्धिमानी र अत्यन्त असल भएको कारणले हाम्रो समयमा र हाम्रो चाहना अनुसार प्रार्थनाको जवाफ दिनुहुन्छ। हाम्रो

चाहनाको परिपूर्ति गर्नु भन्दा पनि हामीलाई के असल छ सोलाई उहाँले राम्ररी ध्यान दिनुहुन्छ। र उहाँको बुद्धि र प्रेममा हामी भर परेको कारण हाम्रो चाहनामा उहाँलाई समर्पण गराउन खोज्नु मनासिव हुँदैन। हाम्रो चाहना र चासोलाई उहाँको इच्छा वा योजनामा समर्पण गर्नुपर्दछ। हाम्रै हितको निमित्त विश्वासको परिक्षा ती अनुभवहरूले ओगटेको हुन्छन्। तिनीहरूले नै हाम्रो आस्था सत्य छन् र भरोसायोग्य छन् भनेर स्पष्ट पार्दछन्। परमेश्वरको वचनमा मात्र हाम्रो विश्वास र आस्थाको भर हुनुपर्दछ। यदि हाम्रो विश्वास नतिजामा भर पर्छ भने त्यो अनिश्चित हुन्छ र परिवर्तनिय हुन्छ। तुरन्तै जवाफ नपाएतापनि विश्वास गरिनै रहत्यो भने त्यो विश्वास बलियो र अटल हुन्छ। हामीले धैर्यतालाई सिद्ध काम गर्न दिनुपर्दछ। जसले परमेश्वरमा भर पर्दछ, तिनीहरूको निमित्त बाइबलमा महत्वपूर्ण प्रतिज्ञाहरू छन् भनेर हामीले सम्झनु पर्दछ।"-एलेन जी हार्ट, *द मिनिस्त्री अभ हिलिङ्ग*, पृ. २३०, २३१बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः

१. येशूभक्तहरू निको हुँदा चिकित्सा विज्ञानको के भूमिका हुन्छ? चिकित्सा विज्ञानले हाम्रो रोग निको हुन्छ भने के परमेश्वरमाथिको विश्वासले काम गरेको छैन भनेर हामी ठान्नुपर्दछ र? यसबारे विश्वासीहरू बिच चर्चा गर्नुहोस्।
२. तपाईंको भावना र शरीरको स्वास्थ्यको बिचमा सम्बन्ध भएको आफ्नै व्यक्तिगत जीवनमा कसरी पाउनुभएको छ? त्यस व्यक्तिगत अनुभवबाट तपाईंले के सिक्नुभयो जसले अरूलाई सुनाउँदा फायदा हुन्छ? संतुलित दिमागले स्वस्थ शरीर बनाउँछ भन्ने तपाईंको आफ्नै अनुभवको ज्ञान अरू मानिसहरूको निमित्त कसरी उपयोगि हुनसक्दछ?
३. के तपाईंको चर्चमा कोहि बिमारी छ र निको हुनुपरेको छ? त्यसको मन तपाईंले कसरी हलुको पार्न सक्नुहुन्छ? उसलाई निको पार्न तपाईं कसरी सहयोग गर्नुहुन्छ?

